

I

Cvri dono lepidum nouum libellum
 arida modo pumice expolitum?
 Corneli, tibi: namque tu solebas
 meas esse aliquid putare nugas
 iam tum, cum ausus es unus Italorum
 omne aeuum tribus explicare cartis
 doctis, Iuppiter, et laboriosis.
 quare habe tibi quidquid hoc libelli
 quaecumque; quod, <o> patrona uirgo,
 plus uno maneat perenne saeclo.

II

PASSER, deliciae meae puellae,
 quicum ludere, quem in sinu tenere,
 cui primum digitum dare appetenti
 et acris solet incitare morsus,
 cum desiderio meo nitenti
 carum nescio quid lubet iocari,
 et solaciolum sui doloris,
 credo, ut tum grauis acquiescat ardor:
 tecum ludere sicut ipsa posse
 et tristis animi leuare curas!

II^b

* * *

tam gratum est mihi quam ferunt puellae
 pernici aureolum fuisse malum,
 quod zonam soluit diu ligatam.

III

LVGETE, o Veneres Cupidinesque,
 et quantum est hominum uenustiorum:
 passer mortuus est meae puellae,
 passer, deliciae meae puellae,
 quem plus illa oculis suis amabat.
 nam mellitus erat suamque norat
 ipsam tam bene quam puella matrem,
 nec sese a gremio illius mouebat,
 sed circumsiliens modo huc modo illuc
 ad solam dominam usque pipiabat;
 qui nunc it per iter tenebricosum
 illud, unde negant redire quemquam.
 at uobis male sit, malae tenebrae
 Orci, quae omnia bella deuoratis:
 tam bellum mihi passerem abstulistis.
 o factum male! o miselle passer!
 tua nunc opera meae puellae
 flendo turgiduli rubent ocelli.

V

VIVAMVS, mea Lesbia, atque amemus,
 rumoresque senum seueriorum
 omnes unius aestimemus assis!
 soles occidere et redire possunt:
 nobis cum semel occidit breuis lux,
 nox est perpetua una dormienda.
 da mi basia mille, deinde centum,
 dein mille altera, dein secunda centum,
 deinde usque altera mille, deinde centum.
 dein, cum milia multa fecerimus,
 conturbabimus illa, ne sciamus,
 aut ne quis malus inuidere possit,
 cum tantum sciat esse basiorum.

QVAERIS, quot mihi basiationes
 tuae, Lesbia, sint satis superque..
 quam magnus numerus Libyssae harenae
 lasarpiciferis iacet Cyrenis
 oraclum Iouis inter aestuosi
 et Batti ueteris sacrum sepulcrum;
 aut quam sidera multa, cum tacet nox,
 furtiuos hominum uident amores:
 tam te basia multa basiare
 uesano satis et super Catullo est,
 quae nec pernumerare curiosi
 possint nec mala fascinare lingua.

VIII

MISER Catulle, desinas ineptire,
 et quod uides perisse perditum ducas.
 fulsere quondam candidi tibi soles,
 cum uentitabas quo puella ducebat
 amata nobis quantum amabitur nulla.
 ibi illa multa cum iocosa fiebant,
 quae tu uolebas nec puella nolebat,
 fulsere uere candidi tibi soles.
 nunc iam illa non uolt: tu quoque inpote<ns noli>,
 nec quae fugit sectare, nec miseri uiuere,
 sed obstinata mente perfer, obdura.
 uale, puella. iam Catullus obdurat,
 nec te requiret nec rogabit inuitam.
 at tu dolebis, cum rogaberis nulla.
 scelestas, uae te, quae tibi manet uita?
 quis nunc te adibit? cui uideberis bella?
 quem nunc amabis? cuius esse diceris?
 quem basiabis? cui labella mordebis?
 at tu, Catulle, destinatus obdura.

cum suis uiuat ualeatque moechis,
 quos simul complexa tenet trecentos,

XLVI

IAM uer egelidos refert tepores,
 iam caeli furor aequinoctialis
 iucundis Zephyri silescit aureis.
 linquantur Phrygii, Catulle, campi
 Nicaeaeque ager uber aestuosae:
 ad claras Asiae uolemus urbes.
 iam mens praetrepidans auet uagari,
 iam laeti studio pedes uigescunt.
 o dulces comitum ualete coetus,
 longe quos simul a domo profectos
 diuersae uarie miae reuertant.

XXXI

PAENE insularum, Sirmio, insularumque
 ocelle, quascumque in liquentibus stagnis
 marique uasto fert uterque Neptunus,
 quam te libenter quamque laetus inuiso,
 uix mi ipse credens Thuniam atque Bithunos
 liquisse campos et uidere te in tuto.
 o quid solutis est beatius curis,
 cum mens onus reponit, ac peregrino
 labore fessi uenimus larem ad nostrum,
 desideratoque acquiescimus lecto?
 hoc est quod unum est pro laboribus tantis.
 salue, o uenusta Sirmio, atque ero gaude
 gaudente, uosque, o Lydiae lacus undae,
 ridete quidquid est domi cachinnorum.